

ПРО НЕМИНУЧІСТЬ НАПАДУ РФ. ДЛЯ ТИХ, ХТО НЕ ЗОВСІМ РОЗУМІЄ РОСІЙСЬКУ МОВУ

Те, що напад РФ рано чи пізно на Україну станеться, можна було легко спрогнозувати лише з двох тез: Москва, доки Росія існуватиме, ніколи не відмовиться від наміру повернути під контроль Україну; «Мирно», шляхом інтеграції через міжнародні проекти (СНГ, Євразійське економічне співтовариство...), повернути Україну в стійло не вийде через відому природу українського суспільства.

Наприкінці 90-х в Кремлі заідеоложили, що зовсім мирно не вийде, і тоді Єльцин передав владу силовикам. Власне, 31 грудня 1999 року, якщо досі було незрозуміло, ми вийшли на пряму наступного силового конфлікту.

Ядерний удар по Україні й втягнення у війну союзників РФ – КНР, Іран, КНДР... – такий же неминучий, яким був початок цієї війни і як намагання «до кінця» країнами Заходу уникнути участі у війні. Власне, це прогнозоване намагання і є запорукою втягування у війну в Україні країн «клубу диктаторів».

Понад рік тому ми писали, що, у разі неучасті країн НАТО у війні, в неї неминуче втягнеться КНР. Нещодавня угода про стратегічне військове партнерство РФ й КНДР є лише елементом втягнення у війну з Україною й Заходом, у цілому, Китаю і його партнерів. Розвал СРСР є небезпечним прецедентом для КНР, поразка РФ унеможливила б наступні війни китайців проти Тайваню та інших країн регіону (усе лише починається). Україна не стала кісткою в горлі для китайців – вона нею була від 1991 року. Україна завжди була для КПК ворожою, а тепер, коли є (теоретична) загроза поразки РФ в Україні, вільний Київ і живі українці є смертельною загрозою для майбутнього китайських товаришів. Україна символізує роз-

пуск сучасних імперій, демократію, пріоритетність і зміцнення Західного шляху розвитку; перемога України означала б смерть для китайського зовнішнього експансіонізму й можливість розпаду КНР.

Таким чином, у Пхеньяні, за попередньою домовленістю Путіна й Сі в середині травня в Пекіні, було здійснено черговий крок у формуванні антидемократичного (антизахідного) військового блоку й, за ознаками, погоджено план дій, спрямований на ліквідацію України та нагону на західних виборців такого страху, щоб вони вимагали від обраних урядів лише «миролюбної» політики й неучасті у війні авторитарної Азії й Півдня проти приреченої України. Крім того, вірогідно, погоджено реальний план дій на випадок «дострокового» вступу у війну на боці України інших країн (наприклад, після завдання ядерного удару по Україні).

Хто не зовсім розуміє російську мову, поясню додатково: 18 травня президент РФ оголосив другий ультиматум Україні, пропонуючи нам – лише для початку переговорів – відмовитися від Криму й чотирьох областей. Перший ультиматум було озвучено МЗС РФ у грудні 2021 року – тоді йшлося про «звичайну» воєнну операцію. Тепер, після домовленостей з КНР і погодження якихось дій з Лукашенкою, сам Путін оголосив Україні ультиматум. Отже, Москва прийняла рішення про «остаточне вирішення українського питання» й завдання удару ЯЗ. Звісно, з розрахунку не лише поставити на коліна Україну, але й остаточно долякати західного борця. Пекін не міг не схвалити такого розвитку подій, оскільки крєвно зацікавлений у поразці (ліквідації) України й розраховує, що якщо «захід» («демократична спільнота») проков-

тне Україну, то ще легше проковтне Тайвань, Південну Корею (далі – за довгим списком). Могла Москва, зможе і Пекін. Ядерна формула приблизно однакова.

«Сліпі» знову не помітили, як на планеті вперше з часу появи теперішньої цивілізації ядерні держави-агресори й потенційні агресори підписали союзний договір про спільні дії у війні з використанням ЯЗ проти інших країн. Однозначно, у договорі аналог 5 статті Договору про Північноатлантичний союз план дій прописаний набагато конкретніше, ніж «провести консультації». Росіяни, китайці й корейці – це вам не «західний виборець», вони свою мету й шлях до неї визначили.

У міру перемог умовної Азії над умовним Заходом клуб автократій і, просто, країн, які розуміють вагу сили й рішучості в майбутньому націй на цій планеті, буде лише збільшуватися, а поразка теперішнього демократичного світу стане ще прогнозованішою, ніж російсько-українська війна.

Отже, ситуація розвивається за єдиним логічним сценарієм. Головне, від самого початку – прогнозованим. Країни, що завжди готувалися до війни, легко його прогнозували. Решта – самі між собою тішилися і говорили хто про НАТО, хто про «міжнародне право». Схоже, аби уникнути сюжету, передбаченого П'єром Буллем ще в 60-х роках минулого століття, щоб зберегти Землю для людей, люди повинні були б ПЕРШИМИ завдати нищівного удару по цивілізації мавп. Доки ще мають потенціал, а мавпи ще не підгребли під себе більшу частину світу.

Василь ЛАПТІЙЧУК,
директор Інституту Росії

21 червня 2024 року

P.S. 2016 року під час отримання нагороди від Російського географічного товариства президент РФ як офіційна особа заявив, що Росія не має кордонів. Нині цю заяву ЗСУ підтвердили на Курщині. Зараз фіни, поляки, німці й азійські народи, послуговуючись головним путінським принципом «міжнародного права», можуть легко поновити власні національні території, які будь-коли належали їм або, на думку антропологів і археологів, могли належати. Золота доба для поділу величезної й, буквально, золотої території (за умов відсутності там російського населення). Унікальна можливість збільшити життєвий простір націй і народів. Війни з третіми країнами Москва уникатиме, бо це означатиме для неї суїцид.

